

בש"פ 3209/16 - מדינת ישראל נגד פלוני

בבית המשפט העליון
בש"פ 3209/16

לפני:
המבקשת:
כבוד השופט י' עמית
מדינת ישראל

נגד

המשיב:
פלוני

בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין
הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

בשם המבקשת:
בשם המשיב:
עו"ד יעל שרף
עו"ד ערן צלניקר

החלטה

1. זו הפעם הרביעית שענינו של המשיב מגיע לפתחו של בית משפט זה ועל כן לא אאריך בתיאור העבודות הצריכות לענין ואפנה להחלטות הבאות: החלטתה של כב' השופטת ד' ברק ארז בבש"פ 7146/15 מיום 5.11.2015; החלטתו של כב' השופט י' דנציגר בבש"פ 8108/15 מיום 2.12.2015 והחלטתו של כב' השופט צ' זילברטל בבש"פ 2482/16 מיום 4.4.2016.

2. עניינו בבקשה להארכת מעצר ראשונה, לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים).

עומדות רגלינו בעיצומה של מסכת הבאת הראיות בבית משפט קמא כאשר התקיימו כבר מס' דיונים ובשלב זה קבועים עוד שני מועדי הוכחות לסיום פרשת התביעה. אציין כי טרם נשמעה עדותה של המתלוננת העיקרית שחוקרת הילדים התירה את העדתה בתנאים כאלה ואחרים נוכח גילה הצעיר (כבת 12).

3. איני רואה טעם לחזור להידרש מבראשית לשיקולים השונים העומדים בבסיס סמכותו של בית המשפט להאריך מעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים. אשר לקצב התקדמות המשפט, לא ניתן להתעלם כי המענה לכתב האישום השתהה במשך כחמישה חודשים וניתן רק בחודש פברואר 2016. מובן כי זכותו של המשיב להחליף ייצוג אך אין לזקוף

לחובת התביעה את העיכוב המשמעותי שנגרם עקב כך בהתקדמות המשפט. אף לא למותר לציין כי בפרוטוקול הדיון מיום 31.12.2015 הסניגור המלומד הכיר בכך שהנאשם לא יכול להיבנות מכך שהמשפט טרם החל, וכלשונו "לא נטען את זה גם בהארכות המעצר בעליון".

4. בנקודת זמן זו, ונוכח המסוכנות הלכאורית של המשיב – ועל כך עמדו שופטי בית משפט זה בהחלטות דלעיל – איני סבור כי נקודת האיזון מטה את הכף לכיוון של שחרור לחלופת מעצר.

אשר על כן, אני נעתר לבקשה ומאריך מעצרו של המשיב ב-90 ימים החל מיום 30.4.2016 או עד למתן פסק דין בתפ"ח 7000/15 בית המשפט המחוזי בבאר שבע, לפי המוקדם.

ניתנה היום, י"ב בניסן התשע"ו (20.4.2016), בנוכחות הצדדים.

ש ו פ ט